

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

84. Högby kyrkogårdspört, Göstrings hd.

Pl. XXVII. Fig. 2.

Litteratur: B. 881; L. 1181; W. 148; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 720.

Runstenens plats anges i B. 881 och av Broocman vara västra kyrkogårdspörten, av P. A. Säve nämnes den alls icke.

Enligt måtten i B. 881 har runstenens största höjd varit 1,87 m, bredden vid nedersta runan 1,07 m. Ämnet har säkerligen varit gråsten.

Enligt B. 881 kan inskriften antagas hava varit följande:

þurkil · [uk] · ilka × þau × risþtu × sin
5 10 15 20

Av runorna **uk** finnas blott tre stavar; topparna äro avslagna så långt ned, att de två första väl kunnat bilda **u** och den sista **k**. Namnet **ilka** är 'Helga' och avståndet till **uk** är så stort, att ett **h** väl kunnat rymmas framför **ilka**, vilket teckningen dock ej upptager. Beteckningen **risþtu** är en övergångsform i beteckning mellan det äldre **risþu** och det på runstenens tid säkert ljudenliga **ristu**. Sista ordet **sin** måste betyda 'sten', **t** är alltså avglömt.

Översättning: »Torkel och Helga, de reste stenen.»

Inskriften angiver alls icke, till vilkens minne stenen är rest. Detta måste ursprungligen för åskådaren hava framgått av andra omständigheter, i det runstenen måhända utgjorde del av en minnesvård, där den avlidnes namn var angivet på en annan runsten.

Då Torkel rest Ög. 82 efter Övind, son till Toste, och den Sven, efter vilken modern Tora rest Ög. 83, troligen är broder till Övind, se nedan, kan det tänkas att Torkel genom Ög. 84 velat hedra även denna son till Toste.

